

Minister Zdrowia

ZPP.050.2.2026.DL

Warszawa, 16 stycznia 2026

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na interpelację nr 14313 złożoną przez Pana Edwarda Siarkę, Posła na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, w sprawie rządowego projektu zmiany ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, uprzejmie proszę o przyjęcie poniższych informacji.

Odpowiadając na pytanie pierwsze uprzejmie informuję, że najpełniejszym źródłem danych dotyczącym rynku napojów alkoholowych jest sprawozdanie „KCPU G-1 – Działalność samorządów lokalnych w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów uzależnień”, realizowane corocznie, będące elementem programu badań statystycznych statystyki publicznej, w zakresie w jakim odnosi się ono do liczby punktów sprzedaży oraz wartości sprzedanego w danym roku alkoholu. Niemniej jednak sprawozdanie nie wyodrębnia stacji paliw jako miejsca sprzedaży takich napojów. Zgodnie ze sprawozdaniem za 2024 r. liczba punktów sprzedaży napojów alkoholowych wyniosła 119 598, z czego 78 967 stanowiły punkty sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży (sklepy) a 40 631 punkty sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży (lokale gastronomiczne)¹. Według danych Polskiej Organizacji Przemysłu i Handlu Naftowego² szacunkowa liczba stacji paliw w Rzeczypospolitej Polskiej w 2023 r. wyniosła 7 915. Dane te wskazują na tendencję wzrostową liczby stacji paliw (w 2016 r. liczba ta wyniosła 6 803 i niemal rokrocznie się

¹ https://kcpu.gov.pl/wp-content/uploads/2025/11/KCPU_G1_zestawienia_2024.pdf.

² <https://popihn.pl/stacje-paliw-w-latach-2016-2023-2/>.

zwiększała). Sklepy prowadzone na terenie stacji paliw oferują szeroki asortyment produktów m.in. spożywczych, wśród których nierzadko znajdują się również napoje alkoholowe.

Odnosząc się do pytania drugiego uprzejmie informuję, że uniemożliwienie nabywania napojów alkoholowych w miejscach koncentrujących się na obsłudze kierowców stanowi kolejny krok w stronę redukcji powszechności alkoholu i łatwego do niego dostępu. Nie kwestionując specyfiki funkcjonowania stacji paliw oraz uwarunkowań, z którymi mierzą się przedsiębiorcy je prowadzący, z całą mocą podzielić należy informacje i stanowisko w przedmiotowym zakresie wskazane w uzasadnieniu do projektu ustawy o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (UD 147), zwanego dalej „projektem ustawy”, argumentujące konieczność wprowadzenia omawianego zakazu.

W projekcie ustawy zaproponowano odpowiednie przepisy intertemporalne, zgodnie z którymi do postępowań w przedmiocie wydania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych w punktach sprzedaży zlokalizowanych na terenie stacji paliw, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, będą stosowane przepisy dotychczasowe. Zezwolenia, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, zwanej dalej „ustawą”, wydane przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy oraz w postępowaniach, o których mowa w zdaniu poprzednim, zachowują ważność na okres, na jaki zostały wydane, nie dłużej jednak niż przez okres 5 lat od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.

Odpowiadając na pytanie trzecie wskazać należy, że wprowadzenie zakazu sprzedaży napojów alkoholowych na stacjach paliw należy rozpatrywać w kategorii uzupełnienia już istniejących narzędzi z zakresu polityki ograniczania negatywnych skutków spożywania napojów alkoholowych, a nie punktowy, fragmentaryczny zakaz skupiony wokół jednej grupy przedsiębiorców. Wskazać należy, że już obecnie przepisy ustawy wprowadzają szereg wyłączeń od możliwości sprzedaży detalicznej napojów alkoholowych przez sprzedawców. Wprowadzenie zróżnicowania w zakresie możliwości prowadzenia sprzedaży napojów alkoholowych pomiędzy poszczególnymi podmiotami, należy ocenić jako rozwiązanie celowe i uzasadnione interesem publicznym. Wprowadzenie omawianych zróżnicowań każdorazowo uwzględnia specyfikę podmiotów oraz ich potencjalny wpływ na społeczności lokalne, ale także funkcję podmiotów w wymiarze globalnym. Zróżnicowanie regulacyjne pozwala na bardziej precyzyjne reagowanie na zagrożenia związane z nadmierną dostępnością alkoholu. Wprowadzane zróżnicowanie, choć formalnie może być odczytywane jako nierówne traktowanie podmiotów, szczególnie jeśli jest rozpatrywane w

oderwaniu od całego systemu, służy realizacji konstytucyjnie chronionych wartości i pozostaje zgodne z zasadą proporcjonalności.

Z wyrazami szacunku
z upoważnienia Ministra Zdrowia
Katarzyna Kęcka
Podsekretarz Stanu
/dokument podpisany elektronicznie/